

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

AZ ÉLET HIMNUSZA

AZ ÉLET EGYETLEN ESÉLY – VEDD KOMOLYAN,
AZ ÉLET SZÉPSÉG – CSODÁLD MEG,
AZ ÉLET BOLDOGSÁG – ÍZLELD MEG,
AZ ÉLET ÁLOM – TEDD VALÓSÁGGÁ,
AZ ÉLET KIHÍVÁS – FOGADD EL,
AZ ÉLET KÖTELESSÉG – TELJESÍTSD,
AZ ÉLET JÁTÉK – JÁTSZD,
AZ ÉLET VAGYON – HASZNÁLD FEL,
AZ ÉLET SZERETET – ADD ÁT MAGAD,
AZ ÉLET TITOK – FEJTSZD MEG,
AZ ÉLET ÍGÉRET – TELJESÍTSZD,
AZ ÉLET SZOMORÚSÁG – GYŐZD LE,
AZ ÉLET DAL – ÉNEKELD,
AZ ÉLET KÜZDELEM – HARCOLD MEG,
AZ ÉLET KALAND – VÁLLALD,
AZ ÉLET JUTALOM – ÉRDEMELD KI,
AZ ÉLET ÉLET – ÉLJED!

(Boldog Kalkuttai Teréz anya)

Miseszándékok

Január (az esti szentmisék időpontja 17 h)

Szentek és ünnepek

1.	Hétfő		Isten anyja Mária
2.	Kedd	Pipicz Mária, Papp Antal és Magda József lü.	Szt. Vazul, Szt. Gergely
3.	Szerda		Szt. Genovéa
4.	Csütörtök	Lovászi Szilveszter és elhunyt szülők lü.	Szt. Angéla
5.	Péntek		Szt. Simon
6.	Szombat	Kiss Lukács (9.évf.) lü.	Vízkereszt
7.	Vasárnap	11h: Katona Imre, Katona József és a Katona nagyszülők lü. este:	Szt. Rajmund
8.	Hétfő		
9.	Kedd	Papp Gábor lü.	Szt. Marcella
10.	Szerda		Szt. Vilmos
11.	Csütörtök		Urunk megkeresztelkedése
12.	Péntek		
13.	Szombat		Szt. Veronika
14.	Vasárnap	11h: Bende Miklós (10. évf.) lü. este: Szécsi András és Tóth Mária lü.	Szt. Félix
15.	Hétfő		Remete Szt. Pál
16.	Kedd		Szt. Marcell pápa
17.	Szerda		Remete Szt. Antal
18.	Csütörtök		Árpádházi Szt. Margit
19.	Péntek		Szt. Márta
20.	Szombat		Szt. Sebestyén
21.	Vasárnap	11h: Borsos Géza, Ördögh Imre, Fazekas Piroska, Ördögh Kálmán, Ördögh Irén lü. este:	Szt. Ágnes
22.	Hétfő		Szt. Vince
23.	Kedd		
24.	Szerda		Szalézi Szt. Ferenc
25.	Csütörtök	Somogyi, Horváth, Maginecz és Babarcsi család élő és meghalt tagjaiért	Szent Pál fordulása
26.	Péntek		Szt. Timóteusz
27.	Szombat		Merici Szt. Katalin
28.	Vasárnap	11h: este:	Aquinói Szt. Tamás
29.	Hétfő		Szt. Adél
30.	Kedd	Márki Vince lü.	
31.	Szerda		Bosco Szt. János

A múzeumok

Egy-egy napon ingyenes. Ennek ellenére ritkán látogatod meg. Pedig szükséged van rá, anélkül, hogy tudnád.

A tévét naponta nézed. Rossz és jó eléd kerül. Vetítik a helyi háborúkat, mutatják a gyilkosokat. Sikkasztásról beszélnek. Ilyen az ember?

Menj a múzeumokba. Lásd, ez is az ember. Vasban, kőben sír és énekel. Egyaránt vászonra fest fájdalmat és örömet. Színes termékek. A teremtett világ mellett új világok. Beszélnek. Minden műalkotás az ember szerelmes násza az anyaggal. (Ha nem érted az alkotó nyelvét, ne botránkozz, gondolj arra, anyanyelveden kívül hány nyelven értesz?)

Múzeumok. Kiállítások. Teremtői csönd. A csend csodálkozik itt. A csöndben te. *Ilyen is az ember.* Teremtő. Álmodó. Bár éveit tekintve öreg, mégis gyermek.

Múzeumok. Kiállítások. Tus-fürdő a léleknek. Naponta látsz irigy, kicsinyes, ostoba embereket. Fürödj meg a művészek teremtő örömeiben. Újra hiszel. Az emberben. És szereted.

Egy-egy napon ingyenes. Ingyen kínálja a pénzen meg nem vehető örömet.

A templom

Van, aki megnézi, mert építészeti remekmű. Van, aki festmények, szobrok kiállításának tekinti. Mások hangversenyt hallgatnak ott. Sokan Istennel kívánnak találkozni.

Voltál templomban? Jársz? Miért?

Én mindig a csendre figyelek. Más a múzeumok csöndje, más a börtönök csöndje, más a műtők s más a mezők csöndje. A hegyek csöndje másról beszél, mint a völgyeké. A templom csöndje mindettől különböző. (Nem arról beszélek, hogy nyáron mily hűvös, télen mily meleg ez a csend.)

A templomban - légy hívó vagy kereső - a templomban a titkok csöndje vár.

Hogy miért, nem tudom.

Végigjártam Párizst. Csavarogtam Manhattan szigetén. Minden útba eső templomba betértem. Hallgattam a titkok csöndjét.

A magam csendjét hallottam?

Isten némasága sehol nem csöndesebb.

Nincs örömed?

Templomba térj be.

Csend vár. A csöndben az öröm.

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Mácz István Örülj velem! című könyvéből)

**Minden kedves olvasónknak
áldott, békés
új esztendőt kívánunk.**

Szerkesztőség

Kutnyánszky Ernő:

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

(Édesapám tanított meg erre az újévi köszöntőre.)

Aggyon Isten minden jót ez új esztendőben,
szántóföldek, szőlőhegyek teremjenek bőven.
Aggyon Isten örömet és ne adjon könnyet,
minden napja boldog legyen ez új esztendőnek.

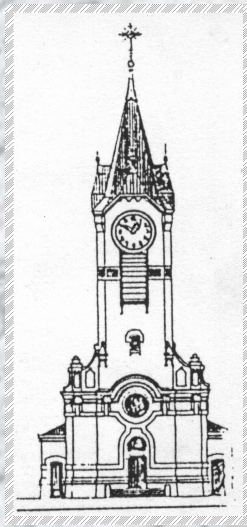
Harmatozzék mireánk istenáldás bőven,
virradjanak szebb napok ránk ez új esztendőben.
Boldog újesztendőt kívánni jöttem én
ennek a szép téli napnak sugárzó reggelén.

Kamrájukba sok jót, házukba békét,
szívükbe boldogságnak áldott csendességét.
Tervekhez szerencsét, munkához kedvet,
mindenféle földi jóból a legkedvesebbet.

Kérem a Jó Istent, aggyon áldást rájuk,
hogy az új év minden napját bodogan járassuk!!!

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Laczkó István** atyát, a következő telefonszámon lehet elérni:

06-30-289-0119.

A szentmisék időpontja a következő:

Hétköznapokon január 8-tól február végéig: kedden, csütörtökön és szombaton van szentmise reggel 8 órakor lesz. A hét többi napján közös

imádkozásra jövünk össze a templomban.

A vasárnap esti szentmisék kezdési időpontja változatlan:

17h!!!

MEGKEZDŐDNEK A HÁZSZENTELÉSEK:

2007. január 29-30-31-én a tanyán lesz házszentelés, a faluban február 5-től.

Köszönjük!

2006. december 21-22-23-án immár 11. alkalommal jártuk a falu azon házeit, ahol szívesen fogadtak bennünket a betlehemi kis Jézussal. Évről évre közel 100 házba tudtuk így elvinni a karácsony örömhírét. Minden évben anyagiakkal is támogattak bennünket a kedves hívek, amit mindig a templom javára adtunk át. Ami ebből az összegből „csurrant-csöppent” számunkra, abból tudtuk megvenni a jelmezeket és a kellékeket, hogy évről-évre szebbé tehesük mindannyiuk ünnepét.

Az idei évben 145.500 ft-ot gyűjtöttünk össze, a kedves hívek adakozásának köszönhetően. Ezt az összeget is a templom építésére, szépítésére adtuk át: templombelső villamosításának teljes korszerűsítésére.

Nem tudunk elég hálásak lenni, hogy már ennyi ideje befogadnak bennünket a hívek. Reméljük, hogy a betlehemezés hagyománya most már töretlen maradhat.

A betlehemezők

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Megkértem ISTENT, hogy vegye el a büszkeségemet, de Ő azt mondta NEM.
Azt mondta, hogy a büszkeségemet nem Ő veszi el hanem nekem kell feladnom azt.

Kértem ISTENTŐL, hogy fogyatékos gyermekem legyen egészséges, de azt felelte NEM.

Azt mondta, hogy a lelke egészséges a teste pedig csak átmenet.

Kértem ISTENT, hogy adjon nekem türelmet, de Ő azt mondta NEM.

Azt mondta, hogy a türelem a megpróbáltatás mellékterméke, nem megkapni, megszerezni kell azt.

Kértem ISTENT, hogy adjon nekem boldogságot, de Ő azt mondta NEM.

Azt mondta, hogy Ő csak áldását adhatja, a boldogság rajtam múlik.

Kértem ISTENT, hogy kíméljen meg a fájdalomtól, de Ő azt mondta NEM.

A szenvedés eltávolít a világi dolgoktól, és közelebb visz HOZZÁM.

Kértem ISTENT, hogy adjon nekem lelki fejlődést, de Ő azt mondta NEM.

Azt mondta, hogy a fejlődés az ÉN dolgom, de Ő hajlandó megmetszeni, hogy gyümölcsöt hozzak.

Kértem ISTENT, hogy segítsen másokat SZERETNEM úgy, ahogy Ő szeret engem.

Erre azt felelte látom, már kezdted érteni.

Kértem erőt és ISTEN adott nehézségeket, mejjek erőssé tesznek.

Kértem bölcsességet és ISTEN adott problémákat, hogy megoldjam őket.

Kértem bátorságot és ISTEN adott veszélyeket, hogy legyőzzem őket.

Kértem szeretetet és ISTEN adott gondterhelt embereket, hogy segítsek rajtuk.

Kértem kegyet és ISTEN adott lehetőségeket.

SEMMIT SEM KAPTAM, AMIT AKARTAM.

MEGKAPTAM MINDENT, AMIRE SZÜKSÉGEM VOLT.

AZ IMÁIM MEGHALLGATÁSRA KERÜLTEK.

(Ábrahám Judit)

Guci ünnepi receptjei

„Óévbúcsúztató- Újévköszöntő receptek” VIRSLIS LENCSELEVES

Elkészítés:

Elkészítési idő: 1 óra + a lencse áztatása. A lencsét átválogatjuk, megmossuk, 2-3 órára hideg vízbe áztatjuk. Ezután leszűrjük, lábasba töltjük és bő 1 liter vízzel, felöntjük. Megsózzuk, a babérlevelet meg a megtisztított, finomra vágott hagymát beledobjuk. Főforraljuk, majd lefedve, kis lángon kb. 35 perc alatt puhára főzzük. Mustárral ízesítjük, megborsozzuk, a zúzott fokhagymával fűszerezzük. A lisztet a tejjel simára keverjük, a levest ezzel sűrítjük. Karikára vágott virslivel és felaprított petrezselyemmel még 2-3 percig forraljuk.

Hozzávalók:

- 25 dkg lencse
- 2 gerezd fokhagyma
- 1 babérlevél
- 1 vöröshagyma
- 1 evőkanál mustár
- 1 púpozott evőkanál finomliszt
- 1 dl tejföl
- 2-3 virsli
- 1 kiskanál só
- fél mokkáskanál őrölt fekete bors
- fél csokor petrezselyem

KORHELYLEVES

Elkészítés:

Elkészítési idő: 30 perc. A lisztet szárazon megpirítjuk, majd az olajat ráöntjük, pirospaprikával megszórjuk, és hideg vízzel felengedve simára keverjük. Hozzáadjuk a savanyú káposztát, és annyi vízzel hígítjuk, amennyi levest szeretnénk, majd puhára főzzük. Megsózzuk, oregánóval, apróra vágott vörös- és fokhagymával fűszerezzük. Betétnek baromfivirslis-karikákat főzünk bele. Ha feljöttek a leves tetejére, zsírszegény tejföllel dúsítva tálaljuk.

(Összeállította: Szűcs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Január 15. REMETE SZENT PÁL

A szent életét így írja le Szent Jeromos, aki maga is tapasztalatból ismerte a pusztai remeték életét:

Decius (259--261) és Valerianus (253--260) császárok idejében igen nagy üldözés támadt az egész világon a keresztények ellen, de főképpen Thébában, Egyiptom tartományában, a Nílus folyó vizeinél. A császárok szolgái vagy inkább ördögei minden igyekezetükkel keresték a keresztényeket, hogy igen kegyetlen gyötrelmekkel mind testi, mind lelki életüktől megfosszák őket, megtagadva velük az igaz hitet.

Pál tizenöt esztendő volt, mikor sógora -- hogy jószágát, amelyet atyja hagyott rá, megszerezze -- el akarta őt árulni a kegyetlen üldözőknek, nem tekintve felesége könnyeire. Ezért Pál elhatározta, hogy mindenét elhagyja, s a pusztába megy lakni a vadak közé, gondolva, hogy azok kegyesebbek lesznek hozzá, mint az emberek.

A pusztába érkezve egy barlangot talált, mellette egy forrást és egy pálmafát. Úgy megtetszett neki a hely, hogy elhatározta, ott éli le életét, mert ételt ad neki a pálmafa gyümölcse, italt a forrás, ruhát meg a pálmafa levelei. Pál kilencvennyolc esztendeig élt itt.

Senki ne csodálkozzék ezen -- mondja Szent Jeromos --, mert bizonyosságom Jézus Krisztus az ő angyalaival, hogy én két remetét láttam Szíria pusztájában, kik közül az egyik ötven esztendeig volt egy barlangban, és egész idő alatt makkból készített kenyérrrel és zavaros vízzel élt. A másik egy régi kútban lakott, s naponta csak öt száraz füget evett, semmi egyebet.

Abban az időben, amikor Pál a pusztában élt, Szent Antal barát is ott lakott, aki kilencvenesztendő lévén elgondolkozott azon, vajon van-e valaki, aki nála több időt töltött a pusztában. És jelentették neki, hogy van egy nála tökéletesebb, s induljon el keresésére. Mindjárt útnak indult a jó öregember, egy botocskával támogatva megrokkant testét.

Egy egész napig ment, de semmi mást nem talált, csak vadak csapásait. Az éjszaka nagy részét imádságban töltötte, majd másnap megint útnak indult, s hamarosan talált egy barlangot, melynek közelében figyelni kezdett, van-e odabent valaki. Állhatatosan figyelve észrevette, hogy fény van benn a barlang egyik szegletében. Nem tudta a szent ember, mit tegyen: bemenjen-e vagy bekiáltson? Míg így tanakodott magában, egyszerre csak becsukták előtte a barlang ajtaját, és ő kívül maradt.

Akkor Antal megértette, hogy ott van az, akit ő keres. Leborult a földre és alázatosan kérte, nyisson neki ajtót. Így beszélt: „Te tudod, ki vagyok én és honnan jövök; és noha nem érdemlem meg, hogy meglássam arcodat, mindaddig el nem megyek innen, amíg nem láttalak. Te befogadod a vadakat, és azok szállást vesznek nálad, miért vetsz meg engem, aki ember vagyok? Szorgalmasan kerestelek, és ó, szerencsémre meg is láttalak. Miért nem akarod, hogy bemenjek hozzád? Ha nem engeded, hogy életben lássalak, tudd meg, hogy halva fogsz találni az ajtód előtt, és fáradnod kell majd a testem eltemetésével, mivel nem akartál látni engem.”

Nagy sóhajtásokkal mondta e szavakat Szent Antal a vágy miatt, mivel látni kívánta Szent Pált, az Isten szolgáját. Pál az ajtó mögül így felelt neki: „Jó atyám fia, én nem tudom, mi a kívánságod, amit könnyörgések és könnyhullatások erejével akarsz. Ha meghalni jöttél ide, ne csodáld, hogy nehezen nyitok neked ajtót” -- és ezt mondva kitérte ajtaját.

Megnézték egymást a szent vének nagy csodálkozással, és aztán összeölelkezve nevéükön szólították egymást, mintha már régi ismerősök lennének, és nagy hálát adtak Istennek. Azután leültek a forrás közelében, és Pál szólni kezdett: „Íme, itt van, akit a pusztában annyi fáradsággal kerestél. Íme, a már megszenyvedt tagok megöszült szőrrel fedve. Íme, az ember, ki majd porrá lesz. De minthogy a szeretet minden dolgokat elszenved, a fáradságon kívül, melyet keresésem miatt vállaltál, azt akarom, hogy más fáradságod is legyen: mondd el nekem, hogyan folynak most a világ dolgai, ki uralkodik, és vannak-e még bálványozók?

Szent Antal mindent rendben elbeszélte, aztán elmondta a maga életét, hogy miért jött a pusztába, és mennyi időt élt ott. Miközben így beszélgettek, eljött egy holló, leszállt a közeli fára, azután kedvesen hozzájuk repülve letett közéjük egy kenyeret, és elszállt. Akkor Pál azt mondta Antalnak: „Áldott legyen az Úristen, ki nekünk eledelt küldött.” Tudnod kell, hogy hatvan esztendeje már, hogy ez a holló nekem mindennap fél kenyeret hord, de most a te eljöveteledért az Úr megkettőzte az ételmet.

Mind a ketten hálát adtak az Istennek, azután egy kicsit vetélkedtek azon, ki legyen, aki megtöri a kenyeret. Pál azt mondta, Antalnak kell elosztania, mert ő a vendég. Antal meg azt mondta, hogy Pálnak kell osztania, mert ő az öregebb. Végül megegyeztek abban, hogy közös erővel törik ketté a kenyeret. Miután ettek, ittak a forrás vizéből, és hálát adtak az Istennek.

Mikor eljött az éjszaka, annak nagyobbik részét imádságban töltötték.

Csodálkozott Szent Antal, hallva, hogy Pál Atanáz palástját kéri, amiről eddig nem volt szó közöttük. Meggondolva azonban, hogy Isten Pál szívében lakik, nem mert neki ellentmondani, ezért sírva megcsókolta kezét és szemét, majd visszatért a saját klastromába. De oly nagy sietséggel akart járni, hogy ugyancsak megerőltette megrokkant testét. Megérkezve klastromába, meglátta őt két tanítványa, akik vénségében szolgáltak neki, elébe mentek, és így szóltak: „Hol voltál, édes Atyánk?” Ő így válaszolt: „Jaj nekem, szegény bűnösnek, ki méltatlanul viseltem a szerzetes nevet. Én láttam Illést, láttam Keresztelő Jánost, mivelhogy láttam Pált a Paradicsomban.” A szent öregember nem mondott egyebet, hanem a földig lehajtva fejét, mellét verve bement a cellájába, és vette a palástot. Tanítványai kérték, magyarázza meg nekik a dolgot, de ő azt felelte nekik: „Ideje van a hallgatásnak, és ideje van a szólásnak.” Evett egy keveset, és útnak indult. Közben állandóan Pálra gondolt, mivel félt, hogy távollétében meghal.

Két napon át vándorolt, s már nem volt több hátra, mint három óra járásnyi út, mikor látta Pál lelkét olyan fehéren, mint a hó, amint a mennybe ment nagy fényességgel a próféták és apostolok társaságában, s az angyalok nagy sokaságától kísérve. Akkor Antal a földre borult, port szórt a fejére, és mondta: „Ó, Pál, miért hagytál el engem? Miért nem búcsúztál el tőlem? Olyan későn ismertelek meg, és ilyen hamar veszítettelek el téged...” Mikor odaérkezett, látta, hogy Pál térden áll, arcát és kezét az égbe emeli, mintha még élne.

Megölelte a szent testet, megcsókolta, és keservesen siratta. Azután karjaira vette, kivitte a barlangból, és elmondta mind a zsoltárokat és dicséreteket, amelyeket a halottakért szoktak mondani a keresztények.

Elvégezve a zsolozsmát gondolkodni kezdett, hogy miként temesse el a szent ember testét: Ha visszamegy a kolostorba szerszámokért, mi lesz a szent testtel, míg visszajön, hiszen három napig tart az út. De azt is fölöslegesnek tartotta, hogy ott maradjon tétlenül. Végül is elhatározta, hogy ott marad, és így szólt az Istenhez: „Uram, Istenem, meg akarok halni a szolgád mellett. Itt akarok megpihenni, mert ily módon boldog lesz a lelkem.” -- Midőn Szent Antal így szólt, egyszer csak két oroslán jött a sűrű erdőből, kiket Antal meglátva igen megrémült. De szívét Istenhez emelte, és segítséget kért tőle. Látta, hogy az oroslánok úgy közelítenek hozzá, mint a szelíd bárányok. Megálltak Szent Pál teste mellett, és ordításukkal mutatták, hogy ahogyan tudják, siratják az ő halálát. Aztán kisvártatva körmükkel kaparni kezdték a földet, s hamarosan akkora árkot ástak, amelyben elfért egy ember teste. Elvégezvén munkájukat Szent Antalhoz közeledtek, és fejüket szelíden ingatva nyaldosták a kezét, mintha jutalmat kérnének munkájukért. Antal úgy ítélte, hogy áldást kérnek tőle, ezért szeméit az Úrhoz emelve így szólt: „Uram, Istenem, kinek gondviselése nélkül a falevél sem rezdül, és a legkisebb madár sem veszíti életét, add meg ezeknek az állatoknak, kik téged tisztelnek, ami nekik illendő.” És megáldva azokat, intett a kezével, hogy elmehetnek, s azok úgy is cselekedtek.

Antal ezután fogta a holttestet és a verembe tette, aztán befödte földdel. Előbb azonban betakarta a magával hozott palástba, és magához vette Pál köntösét, amely pálmafalevelekből készült, hogy ez legyen öröksége.

Ennek a dicsőséges Remete Szent Pálnak a halála Krisztus Urunknak 343. esztendejében történt.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Elmélkedés a rózsafüzér titkaihoz

ÖRVENDETES OLVASÓ

4. akit te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál

„Názáret városában telepedett le, hogy beteljesedjék, amit a próféták jövendöltek: Názáretinek fogják hívni...” (Mt 2,23)

Jézus úgy van otthon köztünk, hogy nem volt hol lehajtsa a fejét. Egészen benne volt a világban, mégsem volt a világból való. Így élt tovább a maga korában Francesco, az assisi szegény, vagy a múlt század végén korunk remetéje, Károly testvér, Charles de Foucauld is. Erre a názáreti formára tanít minket is: csend, munka, türelem, megbocsátás és remény. A rejtett életnek páratlan üzenete van, nem harsog, nem tüntet, nincs benne szenzáció, egyszerűen hiteles, igaz. Jézus Názáretben van otthon, de a jeruzsálemi templomban lakik: velünk van a névtelen hétköznapiakban, és megszentelt ünnepeinket. Ez az Eucharisztia élete. Benne van a föld szaga, a búza illata, a ropogós szőlő zamata, mégsem az, hanem isteni Jelenlét, Táplálék, Te és én, mi, az Egyház, ég és föld, az Isten... Így csak Mária láthatta Krisztust, szegénynek és gazdagnak egyszerre, védtelen elítéltnak és ölében nyugvó, szelíd gyermekének. Pilinszky láttelepe pontos:

*„A gyepet nézem, talán a gyepet.
Mozdul a fű. Szél vagy zápor talán,
Vagy egyszerűen az, hogy létezel
Mozdítja meg itt és most a világot.”*

Add, hogy szeressük az életünket, rejtettségében, kicsiségében, názáreti egyszerűségében, amilyenek alkottad, amilyenek te akard látni!

Viccek:

- Mit csinálsz, ha nyugdíjba mész?
- Az első héten csak üldögélek a hintaszékemben.
- És azután?
- Azután lassacskán elkezdek hintázni!!!

Meghal egy jó ember, és a mennybe kerül. Szent Péter fogadja, és mondja neki, hogy bármelyik kívánságát teljesíti.

Az ember kér valami finomat enni és egy távcsövet, hogy körülnézhesen a másvilágon.

Míg ő megkapja és eszegeti szendvicsét, lenéz a távcsövén a pokolba.

Látja, hogy odalent homárt, kaviárt és őz pecsenyét lakmároznak.

- Én a tiszta életemért a mennybe jutottam, és egy kolbászos zsemlét kaptam, azok meg a bűnös életük után minden jóval tömik a bendőjüket – fordult Szent Péterhez.

- Kettőnkre nem érdemes főzni fiam – mondja mentegetőzve Szent Péter.

Móricka megszólít egy férfit:

- Hé haver, hogy jutok el leggyorsabban a kórházig?
- Úgy, hogy még egyszer havernak szólítasz!

Óvónéni egy gyerek lábára nagy nehezen fölhúzza a csizmát.

Mikor végzett, a gyerek így szól:

- Óvónéni, rossz lábamon van a csizmám!

Az óvónéni nagy keservesen lehúzza a lábáról, miközben azt dünnyögi, hogy hogy lehet a gyereknek ilyen vékony csizmát adni.

Mikor végzett, a gyerek ezt mondja:

- Óvónéni, ez nem az én csizmám...- óvónéni már ráncigálja is le a gyerek lábáról a csizmát - ...hanem a bátyámé, csak kinötte és ma kaptam meg!

Szegény óvónéni kínkeservvel fölhúzza a gyerek lábára a csizmát, majd ezt kérdezi:

- Na és, Zolika, hol vannak a kesztyűid?
- Ja, azokat beleraktam a csizmámba!

- Milyen az abszolút hideg tél?

- ???

- Amikor az ember a családfáját is elégeti.

Híányos Biblia

Rejtvény!!!

Az alábbi szentírási történetből kimaradt néhány szó. Melyek ezek?

Amikor a júdeai Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről és kérdezősködtek: "Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki"

Ennek hallatára király megriadt, s vele egész Jeruzsálem.

Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie.

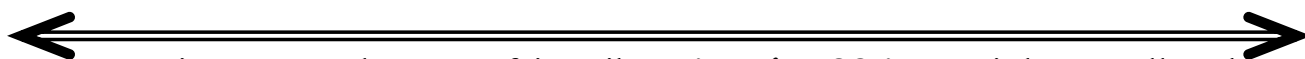
"Júda Betlehemében - válaszolták -, mert így jövendölt a próféta:

Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz."

Erre Heródes titokban magához a bölcseket, és pontosan megtudakolta tőlük a feltűnésének idejét.

Aztán elküldte őket Betlehembe: "Menjetek - mondta -, s szerezzetek pontos értesülést a felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is és hódoljak neki."

Azok meghallgatták a királyt, és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a fölött, ahol a gyermek volt.

A rejtvényre adott megfejtéseiket **január 20-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre helyes megfejtést

Kiss Erika, Nagy Andrea és Tóth Szilvia 7.a. osztályos tanulók adtak.

A decemberi rejtvényünk megfejtése:

„Karácsony.”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja
Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börsök Eszter, Kiss Gábor, Szűcs Judit
Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert
Lektorálta: Laczkó István plébános
E-mail: csodatevo@citromail.hu

